

Længde af cirka 3,000 Fod og føres saa vidt mulig i omtrent ret Linie med en Brede helt igennem af 250 Fod. Frihavns-territoriet begrænses i Vest ved det i § 2 omtalte Jærnbanespor, hvilket lægges saaledes, at det paa Strækningen Vest for Nordhavnen holder sig paa den Kjøbenhavns Havne-væsen allerede nu tilhørende Grund. Frihavnen forbindes med Toldboden ved en luftet Forbindelsesvej, der føres igennem Citadellet Frederikshavn.

De til Frihavns-territoriet stødende Grunde skulle, efter særlig Overenskomst med det i § 3 ommeldte Aktieselskab og under Forbehold af Lovgivningsmagtens Samtykke, kunne indlemmes i Frihavnen, saaledes at de vedblive at være privat Ejendom.

Til § 2.

2) Der tilføjes som nyt Stykke:

„Indenrigsministeren bemyndiges til at træffe de fornødne Foranstaltninger for at sikre Statsbanerne de Arealer, der maatte kræves til et muligt senere Anlæg af en Bane paa Dæmning langs Frihavns Vest-grænse“.

Til § 3.

3) 1ste Stykke, Linie 2: „mindst“ udgaar.

4) 2det Stykke. Efter „Tidsrum“ tilføjes: „samt til i Koncessionen at fastsætte, at der, saalænge Driststiden varer, ikke kan gives nogen Anden Koncession paa Anlæg og Drift af en Frihavn paa Kjøbenhavns Havns Omraade“.

5) 4de Stykke affattes saaledes:

„I Koncessionen bliver endvidere at fastsætte, hvor store Afskrivninger eller Henlæggelser til Reservecfond Selskabet vil have at foretage. Efter Forløbet af 25 Aar af Driststiden skal Staten til enhver Tid være berettiget til at fordre Selskabets samtlige Ejendele og den opsparede Reservecfond overdragne til sig eller til Kjøbenhavns Havnevæsen. Efter dette, skal Staten eller Havnevæsenet foruden at svare til Selskabets med Indenrigsministerens Samtykke stiftede Obligationsskæld tilsvare Aktionærene den Kurs, hvortil Aktierne gennemsnitlig have været noterede paa Kjøbenhavns Børs i de sidst forløbne 10 Aar. Gennemsnittet for hvert Aar fremkommer ved at tage $\frac{1}{12}$ af Summen af Middektallene af hver Aarsskæld høje og laveste Kurs. Aktionærene skulle dog i intet Tilfælde kunne fordres udløste under

Varikurs, ligesom de ikke skulle kunne gøre Paastand paa Indløsning efter en Kurs, der er højere end 125 Kr. pr. 100 Kr.“

6) Efter 4de Stykke indstyttes som nyt Stykke:

„En specificeret Opførelse over de Beløb, som Selskabet anvender, bliver aarlig at forelægge Rigsdagen til Godkendelse. Naar der er hengaaet 3 Aar efter Frihavns Aabning for Driften, kan Indenrigsministeren kun med Lovgivningsmagtens Samtykke fritage Selskabet for at anvende hele den ovennævnte Aktiekapital. Ligeledes kan han kun med Lovgivningsmagtens Samtykke til-lade Selskabet at udvide sin Kapital ud over 4 Millioner Kroner enten ved Forøgelse af Aktiekapitalen eller ved Optagelse af Obligationsskæld.“

7) 5te Stykke, i Stedet for 2det og 3dje Punktum sættes: „De Beløb, som Stats-tassen ifølge denne Garanti maatte komme til at udrede i Forstud, er Havnevæsenet pligtigt til at tilbagebetale, saa snart ste kan.“

8) 6te Stykke („Paa samme Vilkaar som foran angivet . . . Laan paa 3 Milli-oner Kr.“) udgaar.

Til § 8.

9) Paragraffen affattes saaledes:

„Indenrigsministeren bemyndiges til:

1. at ophæve den ved Lov angaaende Havneafgift i Kjøbenhavns Havn af 31te Marts 1864 fastsatte Havneafgift for Udgaende;
2. at fritage Skibe i Udenrigsfart for at svare den ved nævnte Lov bestemte Havneafgift for Indgaende, for saa vidt angaar den Del af Ladningen, der i Havnen omlades og forsendes med Skib til udenrigs Sted.

Foranstaaende Vettelser skulle i hvert Fald indtræde samtidig med, at Frihavnen i sin hele Udstrækning af det i § 3 omhandlede Aktieselskab aabnes for Drift. Senest til samme Tidspunkt nedsættes den foranførte Havneafgift for Indgaende, for saa vidt den overhovedet bliver at svare (jfr. foran under 2), til 30 Ore pr. udløst Registerton.

Yderligere Medsættelse af Havneafgiften kan kun ske i Genhold til Lov; men denne Bestemmelse skal dog ikke være til Hinder for, at de Lempelser og Undtagelser fra Afgiften, som allerede nu maatte være tilstaaede ifølge den Indenrigsministeren ved Lov af 31te